

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 40/2531

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายยืนยง ฉายะรติ จำเลย นายยืนยง ฉายะรติ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 224, ป.วิ.อ. มาตรา 227,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฯลฯ เป็นการฎีกาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 มีคำสั่งไม่รับฎีกาจำเลย จำเลยเห็นว่า ฎีกาของจำเลยข้อ 2.1 และข้อ 2.2 เป็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ศาลอุทธรณ์รับฟังพยานหลักฐานฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 และฎีกาข้อ 2.3 ที่ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดดังฟ้องโจทก์หรือไม่ ก็เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยด้วย เหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 196) ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4, 11 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามมาตรา 4 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักกว่า จำคุก 5 ปี จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าว (อันดับ 194) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 196) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน 5 ปี จึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 จำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่มีหน้าที่รับชำระหนี้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำเลยรับเงินจากนายวิกิจเป็นการส่วนตัวเพื่อชำระค่าปรับให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แทนนายวิกิจ เงินจำนวนดังกล่าวไม่ใช่ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงไม่ใช่ผู้เสียหายและศาลอุทธรณ์ไม่หยิบยกพยานเอกสารและพยานบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อจำเลยขึ้นวินิจฉัยจึงไม่ชอบการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดนั้น ล้วนเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงทั้งสิ้น ต้องห้ามไม่ให้ฎีกาตามบทกฎหมายดังกล่าวที่ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้ว ยกคำร้อง

องค์คณะ

เสรี แสงศิลป์ · สุทิน นนทแก้ว · อากาศ บำรุงชีพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/40/2531>